

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8

Fylke: Hordaland

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Feisa

Emne: Beit og Brom

Bygdelag: Feisa-bygde

Oppskr. av: Hans Chr. Telleby

Gard: Faguelid

(adresse): Feisa

G.nr. 31 Br.nr. 4. -

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

} Bæl
} doler

SVAR

- 1.) Ja. Beit (og delvis ris) Bjørk (og kistels
Raim når denne tek tek i spresk). -
Ordet: Brom er heilt utgjent her i
bygdene.
- 2.) Her i bygdene seier me: "Å heente
heim beit" (ellen og peddes: Her
sa heim ris) etokan særskilt sled
har og kistels tek ellen heigt am
fale tek dette tenk. Her i bygdene
tek ein sam regel endi "bortag"
og tek beit ellen ristvør på rjge
gen å tek ber det heim
- 3.) Beit heente ein heim her på
"vårparten og det vert skjedd tenkt
her i bygdene me, utan så det
ser ut til "vårknipi" (at verk
meander for "fortids liig") Å kjem
heim heim fe å si hogga kistene
av til beit heim i fænet, par
nokk av og tek tenkt fot på dei
tenk ein heilt gitt, men me er
det slutt med gjetekalder her
i bygdene diinne.

4.) Lauvkniv og sigd.

5.) Flv i leygðum er det kerri kær
sam for keit sei og det vest gjør
for seg sjölv páeis sam ein kerri
far det heim i pálag 40-50 cm.
leugde

6.) Dette föret hev ein i löda, men
ein tek ikki meir heim ein
guzen ein fer 2 á 3 dags kerri.
Det er meirlik ikki verta æt
for vesu eller furt. Kær prakur
ær ei. (Sjá og kva sam er
samar til spm. 3, siste partem)

7.) Den skikken hev eg ikki
högt amfala hev i leygðum.

— 11 —

Det er eit föslag og vil
fa munur med det same, sam
var meirlik kerri i leygðum hev
föt, men sam på er, pávist og
kynter, heit slitt med, og
det er ljun. Ljunen var på
meirlik kerri ein del av föret
heir vintum og ikki kerri
kerri sam seandföt i vár-
knipa. Dei kerri sam ikki
kji hadde ljunmark sjölv,
fekk loo á skjön ljun lja
audd sam hadde meirlik av
ljunmark. Tui, fin ljun
var mest æterspurt, eller
eller künde ein laga list
på dette, nær ein sker ljun.

at ein tok best toppen og ikkje
for mykje strakk" så dei så her
i fjeldene. - Ein kunde tenkja
had men lungebore i føda. For
at ikkje lungen skuede tørke
for mykje opp i desse ladi, måtte
te ein av og til skvessa vatn
over lungebore eller lungebore
i føda. -

Lungen var oftest fros opp
på tui, men sauen kunde
og få og lekens geit, dersom
leiket fildet geit. -

Lungen var skoren med
varely sigd, lagt på tåg
og koren heim på ryggen.

I snöventer kunde ein
sjölv sagt ikkje få tak i lungen,
og det kunde koma illa med
for mange. Men så snart snö-
en fin og veik an varen var
det lungebjær" i mange stn.

"Det seier til, at kvi ten
Arivist godt med litt lungebore
attåt för. Lilles var det først
og framst kvi bane ikkje mjö-
ken og tungdrum bane mest
lunge.

Å kenta heim lunge er
ein ein saga klost" også her
i fjeldene. Eg fin og kan
sega, at dei siste fjelde äro
er lungekente ikkje krent.

4
Årsaka for dette er sølly:
Bruk av kraftfor (som ein lip og
iukje vist an for) meir rettferd:
avl på kråke, set passende latine
skaps på an hansen og sist men
skys minst: Lite arbeidskys
på gardsbruk.

1377